

اخبار کارگری

خداحافظی سالاری
از سازمان تامین اجتماعی

مدیرعامل سازمان تامین اجتماعی با انتشار نامهای در صفحه شخصی خود در فضای مجازی از پایان مدیریتی در این سازمان خبر داد.

به گزارش توسعه ایرانی، مصطفی سالاری نوشت: پس از هشت سال مأموریت به عنوان استاندار بوشهر و گیلان و مدیرعامل سازمان تأمین اجتماعی از شنبه بیستم شهریور به عرصه پژوهش، مطالعه و تدریس و به عنوان هیأت علمی در محل سابق خدمت خود، مؤسسه مطالعات بین‌المللی انرژی و وزارت نفت بازمی‌گردم.

وی نوشته است: خداوند را شاکرم که لطف و عنایتش نصیبم شد که در طول ۲۶ ماه خدمت در سازمان تأمین اجتماعی با تحقق متناسب‌سازی حقوق بازنشستگان، اجرای طرح تحول دیجیتال، عملیاتی کردن پروژه نسخه الکترونیک، طرح مقررات‌زایی و جمع و تنقیح بخشنامه‌ها، آغاز سیر درمان رایگان و توسعه عدالت درمانی در سطح کشور و پایداری بلندمدت منابع با وصول بی‌سابقه مطالبات سازمان از دولت اثبات شود که با اعتماد به‌ش‌رکای اجتماعی، خرد جمعی و تکیه بر نیروی انسانی کارآمد و خلاق و همراهی مدیران عالی می‌توان دستاوردهای بزرگی حاصل کرد.

به جهت ارتباط و الفتی که با جامعه بزرگ و شریف‌ذی‌نفعان سازمان داشته‌ام، درصیات‌از این دستاوردها و تحقق دیگر آرمان‌هایمان در حوزه عدالت و رفاه اجتماعی، کماکان در کنار جامعه هدف سازمان‌خواهم‌ماند.

سالاری ضمن تقدیر از تمامی همکاران و احاد بازنشستگان و کارگران، پژوهشگران، اهالی رسانه، شش‌رکای اجتماعی و ذی‌نفعان سازمان که با مشورت، پیشنهادها، انتقادهای حتی اعتراض‌ها در این مسیر یاری‌گر بودند، تصریح کرد: بابت همه نواقص و نارسایی‌ها حلایت می‌طلبم.

کارشناس حوزه کار:
ایجاد اشتغال گسترده
فعلا ممکن نیست

به اعتقاد کارشناسان، با توجه به شتاب رشد جمعیت به‌ویژه جمعیت جوان جویای کار، گسترش‌شهرنشینی و عوامل متعددی همچون افزایش هزینه‌های زندگی، دستمزد، تورم، آموزش و مهارت، هزینه ایجاد شغل افزایش پیدا کرده است.

«علی حیدری» کارشناس حوزه کار در گفت‌وگو با ایسنا می‌گوید: برای ایجاد اشتغال در کشور نیازمند رشد اقتصادی هستیم و اگر اقتصاد از ثبات و رشد لازم برخوردار شود می‌توان به ایجاد اشتغال گسترده در کشور امیدوار بود. وی، سرمایه‌گذاری برای ایجاد شغل در بخش‌هایی مثل صنعت و کشاورزی را بیشتر از بخش خدمات دانسته و می‌گوید: با توجه به معضل کم‌آبی، خشکسالی و گران بودن دسترسی به آب در کشور و همچنین بالا بودن نرخ تسهیلات بانکی نمی‌توان انتظار داشت در کوتاه‌مدت اشتغال‌زایی گسترده‌ای را در بخش کشاورزی شاهد باشیم. این کارشناس حوزه کار، ایجاد شغل در بخش صنعت را نیز مستلزم سرمایه هزینه بالا دانسته و گفت: عمده این بخش در انحصار دولتی است و شرایط و بسترهای خاص خود را برای اشتغال‌زایی دارد. برای ایجاد هر شغل در این بخش دست کم به بیش از ۴۰۰ میلیون تومان نیاز است. حیدری معتقد است با توجه به شرایط اقتصاد کشور و افزایش نرخ سود وام‌های بانکی باید در بخش‌هایی متمرکز شد که هزینه کمتر و اشتغال پایدار بیشتری به دنبال دارد.

مسعود میر کاظمی، رئیس
سازمان برنامه و بودجه:
قطعا باید سیاست‌های
انقباضی را اجرا کرد و گر نه
باید شاهد کسری بودجه
و احتمالا تورمی بود که
صد البته بیشترین فشار
را به حقوق‌گیران ثابت
خواهد آورد

اینکه واقعا نمی‌دانیم این عدد ۱۰ درصد را از کجا آورده‌اند؟ تاجیک‌بابیان اینکه ما از دولت توقع داشته‌ایم و داریم که بحران معیشت کارگران را جدی بگیرند، ادامه می‌دهد: خواسته‌مادر سال اول، مهار تورم به اضافه افزایش مناسب و عادلانه دستمزد است. عقب‌ماندگی دستمزد کارگران از هزینه‌های حداقلی زندگی بیش از سه یا چهار میلیون تومان است. می‌خواهند با ۴۰۰ یا ۵۰۰ هزار تومان، سر و ته افزایش دستمزد را ببندند؟ حتی دو میلیون تومان افزایش دستمزد دهم دیگر کفاف هزینه‌ها را نمی‌دهد.

انقباضی دوباره برای مزدبگیران
انقباضی که فقط مزدبگیران را نشانه گرفته، بدون هیچ راهکار اجرایی و عملی برای محدود کردن سهم خصولتی‌ها، ناکارآمدیها و بودجه‌خواران بی‌فایده، بدون تردید انقباضی غیر عادلانه است که می‌تواند نرخ ضریب جینی را باز هم افزایش دهد و فاصله طبقات بر خوردار و غیر بر خوردار را باز هم بیشتر کند و بدون تردید، می‌تواند نرخ سقوط به زیر خط فقر را شدت ببخشد. معلوم نیست که چرا هیچ نشانی از انقباض در میان نزدیکان به بلوک‌های قدرت و در میان خصولتی‌هایی نیست که سهم خصولتی‌ها برای مالیات‌ستانی از مولتی میلیاردرها و ابرسیرده‌گذاران بانکی نمی‌شود؟ در اقتصاد نابرابر، حتی «کشش تقاضا» در بازار به دلیل استطاعت نداشتن مزدبگیران، به زودی به صفر خواهد رسید و «فشل‌شدگی هرچه بیشتر» اتفاق خواهد افتاد. مشخص است که با ادامه سیاست‌های انقباضی برای مزدبگیران و انبساط بودجه‌ای برای خواص، همچنان به سمتی پیش خواهیم رفت که جرات‌های عمیق بیشتری بر تن رنجور مزدبگیران وارد شود.

به مراتب جدی‌تر است. دولت‌ها وقتی از انقباض در سیاست‌های مزدی دم می‌زنند، به دنبال جاده صاف کردن برای شورای عالی کار نیز هستند یعنی قرار است این انقباض به شورای عالی کار نیز تسری یابد و در آنجا مقابل افزایش قانونی دستمزد طبقه کارگر تاجایی که می‌توانند «یستادگی» کنند.

در عین حال، نسخه‌های اولیه لایحه بودجه ۱۴۰۱ این نگرانی‌ها را بیشتر می‌کند. سازمان برنامه و بودجه میزان علی‌الحساب افزایش حقوق کارکنان شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و موسسات انتفاعی وابسته به دولت را ۱۰ درصد اعلام کرده اما درصداً افزایش حقوق کارکنان دولت حتی به‌طور علی‌الحساب هنوز مشخص نیست. بخشنامه بودجه شرکت‌های دولتی، بانک‌ها و موسسات انتفاعی وابسته به دولت، از سوی سازمان برنامه و بودجه ابلاغ شده و آنها مکلفند بودجه پیشنهادی خود را تا حد اکثر ۲۰ مهر ماه به این سازمان ارائه دهند. در این بخشنامه، افزایش حقوق دستمزد مشمولین قانون کار علی‌الحساب ۱۰ درصد لحاظ خواهد شد و رقم قطعی افزایش به تصویب شورای عالی کار می‌رسد. طبق این بخشنامه ضریب حقوق اعلامی در بخشنامه بودجه ۱۴۰۱ ابلاغی توسط رئیس‌جمهور، ملاک محاسبه و تنظیم نهایی هزینه پرسنلی تمامی شرکت‌های دولتی خواهد بود. این اعداد، نگران‌کننده است. سال قبل در قانون بودجه، افزایش حقوق کارمندان ۲۵ درصد بود و باز هم انتقاداتی بابت عدم تناسب با نرخ تورم وجود داشت و کارگران به زحمت توانستند افزایش ۳۹ درصدی را به کرسی بنشانند. امسال با این شروع نامناسب، معلوم نیست که تکلیف افزایش دستمزد کارگران چه خواهد بود. «محمد رضا تاجیک» نماینده مجمع عالی نمایندگان کارگری در شورای عالی کار، در ارتباط با پیشنهاد ۱۰ درصدی افزایش حقوق و دستمزد در سال ۱۴۰۱ می‌گوید: این اعداد اصلاً برای ما پذیرفتنی نیست، حتی در حد یک پیشنهاد. شورای عالی کار بر اساس ماده ۴۱ قانون کار و بوند الزام‌آور آن عمل می‌کند نه بر اساس پیشنهادات نامتناسب دولتی یا قانون بودجه. معیار ماسبند معیشت واقعی است، ضمن

تاجیک، نماینده کارگران:
می‌خواهند با ۴۰۰ یا
۵۰۰ هزار تومان، سر و ته
افزایش دستمزد را ببندند.
حتی دو میلیون تومان
افزایش دستمزد دهم دیگر
کفاف هزینه‌ها را نمی‌دهد

بلکه در حال افزایش هم هستند. در عین حال، هیچ ضوابط و نظارتی بر نحوه صرف بودجه در نهادهای عمومی نیست. از شهرداری‌ها گرفته تا شرکت‌های زیرمجموعه تأمین اجتماعی در قالب شستا که مشخص نیست مدیران عامل این شرکت‌ها چقدر حقوق و پاداش می‌گیرند. در همین روزهای اخیر، اسنادی منتشر شد که هیأت مدیره بورس برای خود پاداش سالانه ۹۱۰ میلیون تومانی مصوب کرده است؛ پاداشی برای سال ۹۹. دقیقاً همان سالی که سرمایه‌های خرد مزدبگیران، زنان و بازنشستگان در بورس از میان رفت.

نگرانی بابت افزایش ۱۰ درصدی
حقوق در سال ۱۴۰۱

در چنین شرایطی است که نگرانی بابت آینده معیشتی مزدبگیران پررنگ می‌شود. در این بین، نگرانی بابت معیشت کارگران شاغل و بازنشسته، یک نگرانی

مسیری که در یکی دو سال گذشته برای انطباق تقریبی و نسبی حقوق کارمندان شاغل و بازنشسته با هزینه‌های حداقلی زندگی در پیش گرفته شده بود، قرار است به‌بهانه انقباض متوقف شود.

گرچه رئیس سازمان برنامه و بودجه از کاهش حقوق مدیران و نجومی‌بگیران صحبت کرده اما به گفته «اسکندر لطفی» فعال روشی معلمان، تازمانی که مکانیسم رسمی و دقیق برای شفاف‌سازی حقوق مدیران و جلوگیری از برداشت‌های بی‌رویه به انحای مختلف، وجود نداشته باشد، نجومی‌بگیران همچنان نجومی‌بگیر باقی خواهند ماند و فقط ترکش‌های انقباض، تن مزدبگیران دولت به خصوص معلمان و کارمندان کم‌درآمدتر را مجروح خواهد کرد.

یادمان نرفته که به‌رغم شعارهای چندین ساله برای تعدیل نجومی‌بگیری، هنوز سامانه شفاف‌سازی حقوق مدیران درج تمام فیش‌های حقوقی و دریافتی‌ها در این سامانه به جایی نرسیده است. همچنین پست‌ها و سمت‌های بدون محمل قانونی شغلی به وفور داریم مثل مشاوران که حقوق‌های کلان آنچنانی از بودجه‌نهادهای دولتی و خصولتی برداشتی کنند و هیچ‌کس هم پاسخگو نیستند و در دولت فعلی نیز نه تنها کاهش نیافته‌اند

دهه ۹۰ اتفاق افتاد و موجب شد طبقات مزدبگیر سال به سال بیشتر به زیر خط فقر سقوط کنند! اوایل شهریور ماه «مسعود میر کاظمی» رئیس سازمان برنامه و بودجه در دولت سیزدهم در یک برنامه گفت‌وگوی خبری با اشاره به برخی تغییرات بودجه‌ای در اواخر دولت قبل، از آنها به عنوان بی‌قانونی یاد کرد و گفت: قطعاً باید سیاست‌های انقباضی را اجرا کرد و گر نه باید شاهد کسری بودجه و احتمالاً تورمی بود که صد البته بیشترین فشار را به حقوق‌گیران ثابت خواهد آورد.

رئیس سازمان برنامه و بودجه ادامه داد: راه حل، ابتدا کشیدن ترمز ول‌خرچی‌ها، کم کردن از ریخت‌وپاش‌های بی‌بهره و کاهش حقوق مدیران و نجومی‌بگیران است. اگر مسئولان در حد کارمندان حقوق‌بگیرند می‌توان از کارمندان نیز انتظار تحمل کاهش حقوق شان (البته به صورت پلکانی) را داشت. او قبلاً در خصوص افزایش حقوق معلمان نیز هشدارهای کاهشی داده بود.

از این سخنان و سخنان مشابه وزیر کار در زمینه کاهش تورم و نه افزایش مزد کارگران، چنین برمی‌آید که قرار نیست در سال ۱۴۰۱ حقوق کارمندان دولت همپای تورم افزایش یابد و بنابراین

نسرین هزاره مقدم

پیش از برگزاری انتخابات ریاست جمهوری در ماه‌های نخستین سال، منتقدان دولت دوازدهم که کاندیداهای اصلی انتخابات ریاست جمهوری بوده و مجلس را نیز در اختیار داشتند، از لزوم بهبود وضعیت معیشتی مردم، افزایش ارزش پول ملی و افزایش قدرت خرید کارمندان، کارگران و بازنشستگان سخن می‌گفتند و از اهمال دولت در این زمینه، گلابه‌های جدی داشتند اما با برگزاری انتخابات و استقرار دولت دلخواه منتقدان حسن روحانی، اوضاع تغییر جدی پیدا کرده است.

برای مثال در شرایطی که کارگران شاغل در انتظار برگزاری جلسات شورای عالی کار برای ترمیم مزد ۱۴۰۰ هستند و از دیوان عدالت تقاضا دارند در پرونده شکایت مزدی سال ۹۹ تجدیدنظر کنند و در شرایطی که بازنشستگان کارگری به پرداخت‌بدهی انبوه دولت به سازمان تأمین اجتماعی، چه از طریق مندرجات قانون بودجه و چه به‌وسیله تصویب لایحه دائمی شدن همسان‌سازی، امید بسته‌اند، برخی اظهارات و اسناد منتشره نشان می‌دهد که قرار است فاصله افزایش حقوق و افزایش نرخ تورم در سال آینده باز هم بیشتر شود، بیشتر از آنچه از ابتدای

خبر

مدیرکل تأمین اجتماعی غرب تهران:

تعبیر ورشکستگی برای صندوق‌های بیمه‌ای، نادرست است

مدیرکل تأمین اجتماعی غرب تهران گفت: دقت نظر به چالش‌های پیش روی سازمان تأمین اجتماعی در عبور از شوک‌های اقتصادی، گسترده‌دگی آیدمی و ویروس کرونا و تحریم‌های ظالمانه اجتناب‌ناپذیر است.

به گزارش توسعه ایرانی، امیری گنجه افزود: چالش‌های پیش روی سازمان تأمین اجتماعی را در سه شاخص «نشانه‌ها»، «عارضه‌ها» و «دلایل ریشه‌ای» دانست و افزود: کسری نقدینگی، نارضایتی، نیروهای ناکارآمد، کسری تعهدات و برخی انتصابات از مهمترین چالش‌های نشانه‌هاست. وی ضمن تشریح عارضه‌ها، مهمترین عوامل آن را در تله ذخایر، دارایی‌های غیرمولد، حجم کم سرمایه‌گذاری‌ها،

فقدان مدیریت هزینه‌ها و درآمدهای ناهم‌سوی ذینفعان و قوانین تعهدآور دانست.

امیری گنجه، ورشکستگی سازمان تأمین اجتماعی را تعبیری غیرکارشناسانه و غلط توصیف کرد و افزود: یکی از عمده‌ترین مشکلات سازمان تأمین اجتماعی، عدم همخوانی سیاست‌های این سازمان با بعضی از سیاست‌گذاری در شرکت‌های شستا است.

وی تأکید کرد: با برنامه‌ریزی علمی در مدیریت منابع و مصارف می‌توان علاوه بر ارزش افزوده از نقطه سربه‌سر عبور کرد و تراز مالی منابع و مصارف سازمان را نیز ارتقا بخشید.

امیری گنجه تصریح کرد: منابع درآمدی تأمین اجتماعی

کارگران کافی ست، گفت: یکی از نکات اساسی در بحث مربوط به حقوق و دستمزد، مهار تورم است که می‌تواند تأثیر به‌سزایی روی قدرت خرید داشته باشد.

وی با اشاره به لزوم ترمیم دستمزد در نیمه دوم امسال افزود: متأسفانه دستمزدی که سالانه تعیین می‌شود بعد از یک ماه به دلیل افزایش نرخ تورم و بالا رفتن قیمت‌ها نمی‌تواند هزینه‌های

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی گفت: نمی‌توانیم حقوق بازنشستگان تأمین اجتماعی را فریز کنیم و همسان‌سازی انجام ندهیم و در مقابل برای بازنشستگان کشوری و لشگری که منابع آنها از دولت تعیین می‌شود، شاهد اجرای همسان‌سازی باشیم.

به گزارش ایلنا فتح‌الله بیات در پاسخ به این سوال که آیا مهار تورم برای بهبود معیشت

انجماد مستمری بازنشستگان کارگری، مصداق تبعیض است

خانواده‌های کارگری را پوشش دهد. اگر حقوق و دستمزد مثل قیمت‌ها شناور بود و با توجه به افزایش نرخ تورم تغییر می‌کرد، این مشکل حل می‌شد.

بیات ادامه داد: از آنجا که باید نظم خاصی بر فرآیند تعیین دستمزد حاکم می‌شد، نمایندگان کارگران گفتند حداقل سالی دو بار افزایش حداقل حقوق داشته باشیم. ما هم در نیمه اول

سال و هم نیمه دوم سال شاهد رشد قابل توجهی در قیمت‌ها هستیم. به همین دلیل در هر دو نیمه سال باید جلسه‌ای با حضور نمایندگان کارگر و کارفرما و دولت در شورای عالی کار تشکیل شود تا دستمزد مطابق با تورم افزایش پیدا کند.

رئیس اتحادیه کارگران قراردادی و پیمانی تأکید کرد: لذا هم‌مهار تورم و هم افزایش حقوق و دستمزد طبق نرخ تورم و سبد معیشت، باید در دستور کار قرار بگیرد. این موضوع در ماده ۴۱ قانون کار برای شاغلان و در ماده ۹۶ برای بازنشستگان کارگری دیده شده است. بیات با اشاره به حقوق بازنشستگان و لزوم اجرای همسان‌سازی حقوق گفت: همسان‌سازی امری اجتناب‌ناپذیر است. نمی‌توانیم بیش از این بین بازنشستگان سازمان تأمین اجتماعی و کشوری و لشگری تبعیض قائل شویم.